

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

19 juni 2006

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
uitgebracht door de heer Jos De Meyer**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck.

Vaste leden:

de heer Werner Marginet, de dames Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Linda Vissers;

mevrouw Kathleen Helsen, de heer Luc Martens, de dames Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck;

de heren Karlos Callens, Gilbert Van Baelen, mevrouw Marleen Vanderpoorten;

de heer Ludo Sannen, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Robert Voorhamme.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heer Jan Laurys;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borgh;

de heer Chokri Mahassine, mevrouw Elke Roex, de heer Joris Vandenbroucke.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Kris Van Dijk.

Zie:

849 (2005-2006)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	4
II. Algemene bespreking	7
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	19
IV. Eindstemming	22

DAMES EN HEREN,

De commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie besprak op 13 juni 2006 het ontwerp van decreet betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur.

Conform artikel 56 van het Reglement werd unaniem met 14 stemmen beslist dat er geen reflectietijd en reflectienota zullen zijn.

I. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

De *minister* verklaart dat de Vlaamse Regering met voorliggend ontwerp van decreet de komende jaren een grootschalige inhaalbeweging wenst te realiseren inzake schoolinfrastructuur.

De investeringsnood terzake is groot. Het schoolpatrimonium is erg verouderd. Zo blijkt uit DIGO-onderzoek van het einde van de jaren '90 dat ongeveer 45 percent van de schoolgebouwen werden opgetrokken vóór 1960 en nog eens 32 percent van de scholen werden gebouwd tussen 1960 en 1979. Bovendien bleek één op vijf vestigingsplaatsen gebruik te maken van noodconstructies zoals containerklassen. De hoge investeringsnood en hieraan gekoppeld de lange wachttijd veroorzaken dat meer en meer scholen noodgedwongen hun toevlucht nemen tot beperkte geschiktmakingswerken om de hoogste nood te lenigen, ten koste van duurzame bouwprojecten.

De Vlaamse Regering wil, aldus de minister, daarom krachtig investeren in schoolgebouwen. Deze inspanning verloopt zowel via een verhoging van de kredieten van het reguliere budget als via het eenmalig DBFM-programma waarvan het kader is uitgewerkt in dit decreet.

Voor deze DBFM-operatie wordt gestreefd naar een volume van één miljard euro aan investeringswerken die rekening zullen moeten houden met volgende randvoorwaarden:

- het versneld wegwerken van de bestaande achterstand inzake schoolinfrastructuur op korte termijn;

- zoveel mogelijk realiseren met een beperkt aantal middelen;
- een bijkomende incentive creëren voor de werkgelegenheid en de bouwsector;
- de oprichting van moderne, aangepaste en flexibele schoolinfrastructuur;
- ESR 95-neutraliteit, hetgeen betekent dat het project neutraal moet zijn voor de schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap;
- een belangrijke inspanning realiseren inzake het rationeel energiegebruik in schoolgebouwen;
- een aanzet geven tot een rationalisatie van de vestigingsplaatsen van de schoolgebouwen in Vlaanderen;
- duidelijke architecturale criteria uitwerken waaraan de schoolgebouwen van de toekomst dienen te voldoen.

De minister staat vervolgens eerst stil bij de algemene krachtlijnen van de inhaalbeweging en de belangrijkste punten hierbij. Nadien geeft hij een chronologisch overzicht van de voornaamste bepalingen uit dit decreet.

1. Krachtlijnen

1.1. Hoe gaat men concreet te werk ?

Om de scholenbouw en renovatie te versnellen wordt voorgesteld om een aparte vennootschap te selecteren, die zal instaan voor het ontwerp (Design), de bouw (Build), de financiering (Finance) en het onderhoud en de herstellingen (Maintain). Met onderhoud wordt in het decreet het zogenaamde eigenaarsonderhoud en de herstellingen bedoeld.

Aan de private vennootschap zal de versnelde uitvoering van een door een selectiecommissie opgestelde investeringslijst worden toevertrouwd: de vennootschap zal de projecten van deze lijst, op basis van een individueel DBFM-contract met de inrichtende macht realiseren en deze, in ruil voor een prestatiegebonden beschikbaarheidsvergoeding, gedurende 30 jaar ter beschikking stellen van de inrichtende machten, waarbij deze laatsten een DBFM-toelage ontvangen via het agentschap AGION.

Om een contract met de vennootschap te kunnen afsluiten, verleent de inrichtende macht een zakelijk recht aan de vennootschap. Aan het einde van het individueel DBFM-contract wordt de schoolinfrastructuur kosteloos overgedragen aan de inrichtende macht.

Om de vennootschap vanuit het oogpunt van het zogenaamde ESR95 buiten de overheidssector te plaatsen, is het noodzakelijk een dienstverleningsaspect zoals het onderhoud in het DBFM-contract op te nemen en/of dat de vennootschap de schoolinfrastructuur aan derden kan verhuren. Aangezien deze verhuur hoogstwaarschijnlijk niet mogelijk zal zijn voor vele infrastructuurprojecten zal het dienstverleningsaspect van de contracten zich veelal richten naar de component onderhoud.

Aan deze operatie zijn volgens de minister meerdere voordelen verbonden:

- een belangrijk voordeel heeft betrekking op de snelheid van realisatie. Volgens gegevens van AGION neemt de realisatie van een schoolgebouw (vanaf het indienen van het dossier bij AGION tot en met de effectieve opening van een schoolgebouw) vandaag gemiddeld tien à twaalf jaar in beslag. De formule om de achterstand inzake schoolinfrastructuur weg te werken met een aparte vennootschap moet hierop een antwoord bieden;
- daarnaast kan de vennootschap zich specialiseren op haar kernactiviteit om integrale contracten uit te voeren voor scholenbouw. De inrichtende macht kan zich dus concentreren op het verstrekken van onderwijs;
- de lange termijnverbintenis van de vennootschap zal gebouwen opleveren die duurzaam zijn. Doordat de vennootschap ook dient in te staan voor het onderhoud op lange termijn zullen eerder duurzame gebouwen worden opgeleverd die op zich minder kostelijk onderhoud vergen;
- voor de inrichtende machten is er eveneens een voordeel dat er een soort basiscontract beschikbaar zal zijn, waardoor niet elke school individueel extra juridisch advies dient aan te gaan. Dit ‘basis DBFM-contract’ is natuurlijk voorts per school aanpasbaar aan specifieke situaties.

De selectie door de Vlaamse overheid van de DBFM-vennootschap gebeurt door middel van een onder-

handelingsprocedure die kadert binnen de wetgeving overheidsopdrachten. Deze procedure zal een oproep lanceren naar kandidaat-investeerders voor de financiering en de operationalisering van de opdracht. Voor de eigenlijke realisatie en ter beschikkingstelling van de schoolgebouwen zal de vennootschap, conform de wetgeving overheidsopdrachten, nadien de bouwmarkt moeten raadplegen.

De oproep voor de selectie van de vennootschap zal niet gericht zijn naar aannemers maar naar financiële partners, zoals banken of verzekeringsmaatschappijen, die zich, binnen de grenzen van het gegunde contract, dienen te organiseren om de opgerichte schoolgebouwen ter beschikking te stellen van de inrichtende machten op lange termijn.

Binnen de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur zijn er een aantal grote gekende principes uit het klasieke kader die van toepassing blijven. De minister somt ze op:

- de eindbeslissing blijft liggen bij elke individuele inrichtende macht. Wanneer zij zouden beslissen om geen beroep te doen op de alternatieve financiering van hun (ver)bouwproject, behouden de inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs hun plaats op de bestaande wachtlijst;
- subsidiepercentages: 100 percent financiering voor het gemeenschapsonderwijs terwijl het gesubsidieerd onderwijs financiële middelen ontvangt in de vorm van een subsidie die overeenstemt met 70 percent van het investeringsbedrag voor het basisonderwijs en met 60 percent van het investeringsbedrag voor het secundair onderwijs. Dezelfde percentages zullen worden toegepast op de te betalen beschikbaarheidsvergoeding;
- de mogelijkheid voor bepaalde inrichtende machten om voor het eigen aandeel zelf eigen middelen te gebruiken of elders te ontfemen. De inrichtende machten van de gesubsidieerde netten vullen vandaag in het kader van de reguliere subsidiëring namelijk zelf in hoe ze het ontbrekende deel financieren, via eigen middelen of door middel van leningen. Voor deze leningen kan een waarborg worden verleend door AGION. Om in aanmerking te komen voor de subsidie van AGION moet de inrichtende macht onder andere eigenaar zijn van het onroerend goed of hierop een zakelijk recht bezitten dat haar een genot verleent gedurende minstens dertig jaar. Ook deze princi-

pes worden doorgetrokken. In het kader van de inhaalbeweging wordt door de Vlaamse Regering een gemeenschapswaarborg gesteld voor de terugbetaling van de leningen aangegaan door de vennootschap. Bovendien wordt, naar analogie met de vigerende waarborgregeling van het reguliere kader, een waarborg verstrekt voor de betaling van het niet door de DBFM-toelage gedekte gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding voor het gesubsidieerd onderwijs;

- de fysische normen, zoals het aantal m² per leerling, en de financiële normen, namelijk de maximale bouwkostprijs per m², voor de inhaalbeweging: deze blijven dezelfde normen als diegene die gelden in het huidige subsidiesysteem.

1.2. ESR95

Zoals reeds door de minister vermeld, dient de inhaalbeweging neutraal te zijn voor de schuldpositie van de Vlaamse overheid. De geselecteerde vennootschap mag hiervoor door het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) niet bij de overheidssector worden geklassificeerd. Hierbij is het volgens hem noodzakelijk erop te wijzen dat zowel scholen als hun inrichtende machten ESR-matig tot de overheidssector worden gerekend wanneer zij schoolactiviteiten uitvoeren. Dit geldt ook voor het vrij onderwijs. De redenering hierachter is te zoeken in het feit dat het onderwijsbeleid van de overheid een grote impact heeft op het beleid van de scholen en dat zij hoofdzakelijk gefinancierd worden door de overheid. Opdat de vennootschap buiten de consolidatiekring van de overheid zou vallen, is het noodzakelijk dat de contracten van de vennootschap met de inrichtende machten of de scholen voldoende risico's leggen bij de private partij.

Volgens de zogenaamde 'PPP Guidelines' van Eurostat (februari 2004) worden terzake drie risico's onderscheiden: het bouwriscio, het beschikbaarheidsrisico (bv. naleving veiligheidsstandaarden, nakomen onderhoudsafspraken enzovoort) en het vraagrisico. Om ESR-neutraal te zijn moet de private partner naast het bouwriscio minstens één ander risico (beschikbaarheids- of vraagrisico) dragen. In het geval van de schoolgebouwen is het de bedoeling dat de private partner het bouw- en beschikbaarheidsrisico voor zijn rekening neemt.

Uit adviezen van de Nationale Bank en het INR blijkt dat de in dit decreet voorgestelde piste de toet-

sing van de ESR-Eurostatregels principieel doorstaat. De Vlaamse Regering zal er ten allen tijde over waken dat de ESR-neutraliteit wordt gerespecteerd.

2. Chronologisch overzicht

Na de meest in het oog springende krachtlijnen van deze operatie te hebben geschetst, staat de minister stel bij de opeenvolgende aangelegenheden van het decreet.

Het eerste hoofdstuk bevat de algemene bepalingen en definities alsook op het toepassingsgebied dat betrekking heeft op de instellingen voor basis- en secundair onderwijs, het volwassenenonderwijs, op de internaten en centra voor leerlingenbegeleiding.

Hoofdstuk twee behelst het kader voor de DBFM-vennootschap. Zo worden o.m. de volgende aangelegenheden geregeld:

- de selectie van de vennootschap door de Vlaamse Regering zal gebeuren via een onderhandelingsprocedure overeenkomstig de wetgeving overheidsopdrachten;
- de Vlaamse overheid zal via een dochtervennootschap van AGION een minderheidsparticipatie van 25 percent + één aandeel aanhouden in de DBFM-vennootschap;
- de opdracht- en taakomschrijving van de vennootschap in algemene zin;
- de werking van de vennootschap: de basisprincipes m.b.t. de werking van de vennootschap zijn in het decreet voorzien. De eigenlijke werking van de vennootschap wordt nadien nader bepaald in een overeenkomst met de DBFM-vennootschap die opgevolgd wordt door een door de Vlaamse Regering aangeduide toezichthouder. Het decreet vermeldt de essentiële aangelegenheden die minimaal in voormelde overeenkomst dienen worden opgenomen;
- de informatieverplichting van de Vlaamse Regering naar het Vlaams Parlement via een jaarlijks verslag over de uitvoering van het DBFM-programma en het voorziene toezicht ten aanzien van de vennootschap.

Het derde hoofdstuk omvat de essentiële bepalingen m.b.t. het DBFM-programma. Hierin wordt de

samenstelling en de bevoegdheden van de selectiecommissie geregeld alsook de bepalingen die betrekking hebben op de selectie en de rangschikking van de scholenbouwprojecten.

Wat de selectiecommissie betreft, meldt de minister dat deze commissie alvast op informele basis van start is gegaan, hetgeen noodzakelijk is gelet op het vele voorbereidende werk dat haar werkzaamheden omvatten. Hij benadrukt dat deze werkzaamheden louter ter voorbereiding zijn van haar eigenlijke taak waartoe dit ontwerp van decreet, eens gepubliceerd en bekrachtigd, de enige juridische basis legt om de projecten te selecteren en te rangschikken. Ter informatie van de commissie wijst hij erop dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de commissie blijkt dat er reeds voor 1,215 miljard euro aan projecten werden ingediend. Van deze projecten werden reeds één miljard euro aan projecten als aanvaardbaar beschouwd (verspreid over zo'n 216 projecten) en zo'n 112 miljoen euro aan potentiële projectwaarde is nog in onderzoek. Het potentieel aanvaardbare miljard euro is als volgt verdeeld over basis- en secundair onderwijs: basisonderwijs 31,72 percent, secundair onderwijs 52,07 percent en 16,21 percent basis- en secundair onderwijs tesamen. De mogelijke portefeuille heeft voor 78,89 percent betrekking op zuivere nieuwbouw, 12,31 percent op nieuwbouw én substantiële vernieuwbouw en slechts 8,8 percent op vernieuwbouw. Het betreft ook telkens vrij grote projecten aangezien een minimale projectwaarde van 1,5 miljoen euro als minimumgrens werd gehanteerd. Hoewel hij zéér uitdrukkelijk wenst te benadrukken dat al deze gegevens als louter indicatief moeten worden beschouwd, daar de selectiecommissie haar werkzaamheden enkel zal kunnen aanvatten als de decreetgever haar daartoe heeft gemachtigd, tonen deze cijfergegevens duidelijk aan dat er een grote behoefte is. Het toont nog maar eens aan dat het gebouwenpark van het onderwijs erg verouderd is en niet meer is afgestemd op de noden van vandaag.

Het vierde hoofdstuk regelt de essentiële bepalingen van de DBFM-toelage.

Hoofdstuk vijf geeft de Vlaamse Bouwmeester een belangrijke rol in de inhaalbeweging.

Zoals de minister reeds aangaf, bestaat één van de randvoorwaarden van de inhaalbeweging in het oprichten van moderne, aangepaste en flexibele schoolinfrastructuur. Het is evident dat dit mee weerspiegeld wordt in de architecturale aspecten van een

scholenbouwproject. Omdat de Vlaamse Bouwmeester een waardevolle knowhow heeft met betrekking tot kwaliteitsvolle architectuur, heeft zijn inbreng een betekenisvolle meerwaarde in deze inhaaloperatie. Hij is er zich van bewust dat er ook andere organisaties zijn die belangrijke ervaringen hebben inzake kwaliteitsvolle schoolarchitectuur. Zo is er bv. het Vlaams Architectuur Instituut en wordt ook binnen de Commissie Brede School terzake interessant werk verricht. Het lijkt hem aangewezen dat de Vlaamse Bouwmeester overleg met deze instanties organiseert m.b.t. zijn rol in de DBFM-operatie.

Op die manier krijgt de inbreng van de Vlaamse Bouwmeester een groter draagvlak. Deze inbreng van de bouwmeester situeert zich in concreto bij het overleg tussen de inrichtende macht en de DBFM-vennootschap: er is ten aanzien van het ontwerp van de individuele projecten een verplicht advies vanwege de bouwmeester nodig en in verband met de zogenaamde modelprojecten heeft de Vlaamse Bouwmeester een medebeslissingsbevoegdheid in verband met de beoordeling van het ontwerp van de modelprojecten.

Hoofdstuk zes bevat de bepalingen die ervoor zorgen dat een inrichtende macht tijdens het individueel DBFM-contract nog beroep kan doen op de reguliere subsidiëring of financiering.

Het zevende hoofdstuk regelt de kosteloze overdracht van de schoolinfrastructuur naar de inrichtende macht aan het einde van het individueel DBFM-contract.

Het laatste en achtste hoofdstuk omschrijft de gemeenschapswaarborgen die in het kader van deze inhaalbeweging kunnen worden verstrekt: een waarborg voor de terugbetaling van de leningen van de vennootschap en een waarborg voor de betaling van het niet door de DBFM-toelage gedekte gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding voor het gesubsidiëerd onderwijs.

II. Algemene bespreking

De heer *Dirk De Cock* stelt dat iedereen tevreden is over de hoogdringende inhaaloperatie voor schoolinfrastructuur. Het leerplichtonderwijs beschikt immers over een erg verouderd gebouwenpark. De voorliggende DBFM-operatie is, in tegenstelling tot de initiatieven uit het verleden om hier een antwoord

op te bieden, volledig volgroeid. De cijfers die de minister in zijn toelichting aanhaalde, tonen aan dat de DBFM-operatie niet alleen broodnodig is, maar wellicht nog niet alle noden zal dekken.

Vermits bijna 80 percent van de 216 projecten die reeds als aanvaardbaar werden beschouwd, betrekking heeft op zuivere nieuwbouw, zal volgens de heer De Cock de inbreng van de Vlaamse Bouwmeester enorm belangrijk zijn. Men kan opteren voor een inhaalbeweging op zich, maar de spreker is zeer tevreden dat de minister in zijn toelichting de betrokkenheid van de Vlaamse Bouwmeester en de verwijzingen naar het Vlaams Architectuur Instituut (VAI) en het concept van de Brede School heeft opgenomen. Daarmee toont de minister aan dat men bij de aanpak van de schoolgebouwen in architectonisch opzicht rekening zal houden met de maatschappelijke noden en normen van vandaag. De overheid zorgt zodoende niet alleen voor een materiële huisvesting, maar brengt tevens het pedagogisch-didactisch concept van modern onderwijs middels de architectuur mee in rekening.

De heer De Cock feliciteert de minister met de voorgestelde financieringsmethode dat een vorm van financiële spitstechnologie is. In die zin is hij tevreden dat de overheid via een minderheidsparticipatie van 25 percent + 1 aandeel in de DBFM-vennootschap nog een vinger aan de pols houdt. Ook de gemeenschapswaarborgen die worden verstrekt, tonen aan dat men niet over één nacht ijs zal gaan. Hij hoopt tot slot dat de timing die men vooropstelt, haalbaar zal zijn.

De heer *Jef Tavernier* is van mening dat twee elementen buiten discussie staan: de noodzakelijkheid van een inhaalbeweging en het feit dat deze beweging ESR-neutraal moet gebeuren, nl. dat conform budgettaire afspraken deze financiering buiten de schuldoopbouw van de overheid wordt gehouden.

De heer Tavernier heeft vervolgens een aantal bijkomende vragen. Op de eerste plaats vraagt hij wat de kosten-batenanalyse is van de voorgestelde DBFM-constructie. Zowel de SERV als de inrichtende machten vragen zich af of deze constructie goedkoper zal zijn. Hij vreest dat het kostenplaatje via de omweg van de DBFM-formule hoger zal worden dan vandaag. De schoolgebouwen zullen weliswaar sneller worden gebouwd, maar daarom niet met meer kostenefficiëntie.

Ten tweede heeft de heer Tavernier vragen bij de selectie van scholenbouwprojecten. In zijn advies

merkt de Raad van State daaromtrent het volgende op: “Aan de commissie en de Regering wordt aldus een beleidsvrijheid gelaten, onder meer om prioriteiten te stellen ten gunste van bepaalde onderwijsniveaus, -types of -vormen. Op grond van artikel 24, §5, van de Grondwet komt het echter aan de decreetgever toe om terzake de essentiële beleidskeuzes vast te stellen. Het ontwerp zal op dit punt moeten worden bijgestuurd.”. Hij merkt evenwel op dat het ontwerp van decreet op dit vlak niet werd bijgestuurd. Bovendien is de selectiecommissie aan wie de Vlaamse Regering de selectie zal overlaten, zonder decretale basis al geruime tijd aan het werk. Het parlement zou bepaalde beleidskeuzes moeten maken vermits bij de selectie bepaalde verdeelsleutels worden gebruikt en bepaalde onderwijsvormen, zoals DKO, niet opgenomen worden in het toepassingsgebied. Hij voegt hieraan toe dat de Raad van State nog een gelijkaardige opmerking maakt omtrent de beschikbaarheidsvergoeding: “Gelet op artikel 24, §5, van de Grondwet kan dit aspect van de regeling niet worden overgelaten aan de beleidsvrijheid van de Vlaamse Regering.”. Hij besluit daaruit dat de decreetgever gepasseerd is en zijn rechten moet opeisen.

Een derde opmerking van de heer Tavernier betreft reeds bestaande schoolbouwprojecten waarvan het concept al is uitgewerkt en waar reeds een architect werd voor aangesteld. Ook de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) vraagt zich in zijn advies af hoe dit kan ingepast worden in de DBFM-operatie.

Mevrouw *An Michiels* benadrukt dat haar fractie het positief vindt dat de lange wachtlijsten en de verouderde schoolinfrastructuur structureel worden aangepakt. Daarmee wordt een belangrijk deel van de noden geledigd.

Vermits het om een éénmalige operatie gaat, hoopt zij dat het vooropgestelde bedrag voldoende groot is zodat de inhaaloperatie daadwerkelijk voelbaar is op het terrein. Heel wat scholen dienden in het verleden omwille van de wachtlijsten enkel renovatiedossiers in, terwijl de scholen met de DBFM-constructie meer zullen willen. Het is dan ook niet zeker of het voorziene bedrag voldoende zal zijn om deze bijkomende vraag te lenigen. Mevrouw Michiels vraagt of de minister reeds een duidelijk beeld heeft op de impact van de inhaaloperatie. In welke mate zal de wachtlijst van de voormalige DIGO ingekort worden?

Haar fractie heeft in diverse commissies herhaaldelijk vermeld dat ingewikkelde operaties zoals de DBFM-operatie enkel noodzakelijk zijn omdat Vlaanderen opgesloten zit in het keurslijf België. Indien Vlaan-

deren als staat of als deelstaat zelf zou kunnen lenen, zou dit mechanisme via alternatieve financiering niet nodig zijn.

Een alternatieve financiering hoeft immers niet altijd in het voordeel van de overheid te zijn. Als men ervan uitgaat dat de overheid aan gunstigere voorwaarden kan lenen dan een vennootschap, moet men hieruit concluderen dat een PPS-constructie zoals de DBFM-operatie duurder zal uitvallen. Een privé-partner verwacht immers winst voor zijn inzet en gedragen risico. Mevrouw Michiels vraagt dan ook welke extra kostprijs uit deze constructie voor de Vlaamse Gemeenschap zal voortvloeien. Hoe verhoudt deze kostprijs zich t.o.v. de situatie waarin de overheid zelf een lening zou aangaan?

Mevrouw Michiels sluit zich aan bij de opmerkingen van de heer Tavernier omtrent het advies van de Raad van State. Dat advies stelt dat het ontwerp van decreet op diverse plaatsen moet worden bijgestuurd. Dit is soms gebeurd, maar als gevolg van een aantal fundamentele opmerkingen van de Raad van State werd bijvoorbeeld een deel van de tekst weggelaten. Zij vreest dat hierdoor nieuwe problemen de kop zullen opsteken. Als voorbeeld verwijst zij naar artikel 6 waar als gevolg van het advies van de Raad van State over het toepassingsgebied van de overheidsopdrachten, het derde lid dat handelt over het door de DBFM-vennootschap in concurrentie stellen van het ontwerp, de bouw en het onderhoud overeenkomstig de wetgeving overheidsopdrachten, is weggelaten. Opvallend is dat de memorie van toelichting bij artikel 6 van het ontwerp van decreet nog wel naar de weggelaten passage verwijst. Zij vraagt of er nog een vergelijking is van de offertes en welke garanties men heeft dat er kostenefficiënt zal worden gewerkt.

Een tweede voorbeeld van onduidelijkheid betreft volgens mevrouw Michiels de artikelen 12, 13 en 14. De Raad van State stelt daarover dat artikel 24, §5, van de Grondwet niet toelaat dat fundamentele keuzes gedelegeerd zouden worden door de decreetgever. Dit heeft ertoe geleid dat men aan de selectiecommissie niet langer de bevoegdheid geeft om een voorstel uit te werken over de toe te passen algemene criteria voor de selectie van scholenbouwprojecten. Zij vraagt of deze keuze terug aan de decreetgever toekomt, dan wel in een grijze zone is beland. Hoe zal men de parlementaire beslissingsbevoegdheid in de praktijk toepassen binnen de tussen de regering en de privésector te onderhandelen PPS-constructie?

Mevrouw Michiels vervolgt dat de Raad van State tevens opmerkt dat de regeling inzake de beschikbaarheidsvergoeding niet kan worden overgelaten

aan de beleidsvrijheid van de Vlaamse Regering. Het ontwerp van decreet werd niet als dusdanig aangepast. Zij vraagt waarom deze bepaling toch behouden bleef.

Ook zij verwijst naar de opmerkingen en kritische vragen van de VLOR. Het is volgens haar fractie nodig dat op deze vragen een antwoord komt om de operatie succesvol te laten verlopen. Niemand stelt de noodzaak van de inhaaloperatie in vraag. Iedereen wil enerzijds de garantie dat de operatie zo snel als mogelijk wordt opgestart, maar ook anderzijds dat ze zo vlot en soepel mogelijk verloopt. In die zin vraagt zij of de scholen die reeds contracten hebben afgesloten met architecten, die mogen behouden.

Een andere opmerking die ook de VLOR aanhaalt, betreft het standaardcontract. De minister heeft gesteld dat de inrichtende machten een basiscontract zal worden aangereikt voor de individuele DBFM-overeenkomst waardoor niet elke school individueel juridisch advies zal moeten vragen. De toekenning van de DBFM-toelage is onderworpen aan het afsluiten van dit individueel DBFM-contract. Zij vraagt in welke mate de standaardbepalingen uit het standaardcontract zullen volstaan, dan wel zullen moeten aangepast worden aan de specifieke situatie en noden. In dit laatste geval moet men over de nodige expertise beschikken om dit tot een goed einde te brengen. Zal de overheid deze expertise aanbrengen of zal iedere school zelf op zoek moeten gaan?

Een volgende vraag van mevrouw Michiels heeft betrekking op het RIA-rapport dat bij het ontwerp van decreet werd toegevoegd. Daarin staat dat de weerslag van optie 2 – de optie waarvoor in het ontwerp van decreet werd gekozen – op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zich vooral op termijn situeert. Het rapport stelt: “Alle financiële repercussies zullen moeten kunnen worden opgevangen binnen de beleidsruimte zoals voorzien in de huidige meerjarenbegroting 2006-2009, concreet betekent dit een reële meerkost van maximum 75 miljoen euro per jaar voor 2008 en 2009. Het als objectief vooropgestelde investeringsvolume zal desgevallend in functie van deze budgettaire limiet worden bijgesteld. Zonder afbreuk te doen aan een verdere mogelijke stijging van de totale kredieten voor schoolinfrastructuur na 2009, in functie van de reële aangroei van de investeringsnoden, zal de jaarlijkse budgettaire weerslag van voorliggende inhaaloperatie op kruissnelheid maximaal 75 miljoen euro bedragen.”.

De spreker stelt dat ook minister Van Mechelen, bevoegd voor begroting, in de commissie Financiën bij de bespreking van de begroting 2006 op deze

bepaling heeft gewezen. Daar stelde deze dat de 75 miljoen euro het plafond uitmaakte van het toegelaten investeringspakket. Minister Van Mechelen formuleerde dit als volgt: “Indien met de 75 miljoen euro slechts voor 950 miljoen euro zal kunnen gebouwd worden, zal dat zo zijn.”. Mevrouw Michiels vraagt of er in dat geval, vermits inmiddels al voor meer dan 1 miljard euro aan projecten werden ingediend, eventueel projecten zullen wegvallen.

Tot slot verwijst mevrouw Michiels naar de opmerkingen van de Vlaamse Confederatie Bouw bij dit ontwerp van decreet. Zij vraagt of met hun opmerkingen nog rekening zal worden gehouden.

Tot besluit van haar tussenkomst onderstreept mevrouw Michiels dat de Vlaams Belangfractie het ontwerp van decreet positief onthaalt vermits dit tegemoet komt aan de met redenen omklede moties van het Vlaams Parlement van 10 november 2004 en 26 oktober 2005 die haar fractie mee heeft goedgekeurd. De vragen die zij heeft gesteld, zijn dan ook gesteld vanuit een bekommernis om dit decreet goed te laten werken.

De heer *Jos De Meyer* verklaart dat de CD&V-fractie na de vele vragen, interpellaties, moties en resoluties van de voorbije jaren omtrent schoolinfrastructuur, tevreden is met het ontwerp van decreet. Toch heeft zijn fractie een aantal vragen en suggesties die mede ingegeven zijn door de onderwijssector zelf.

Het is voor de CD&V-fractie essentieel dat de jarenlang gegroeide wachtlijst voor de subsidiëring van de schoolgebouwen wordt weggewerkt, met een voor de schoolbesturen betaalbare formule en dit met kwaliteitsvolle, moderne, functionele schoolgebouwen die voldoen aan de verwachtingen in de samenleving. Daarbij zijn drie elementen van belang: wachtlijsten, betaalbaarheid en kwaliteitsvolle en functionele schoolgebouwen.

Zijn fractie is op de eerste plaats van mening dat de wachtlijsten – het eerste element – na deze eenmalige DBFM-operatie grotendeels zijn weggewerkt. Dit betekent niet dat zij zich zullen verzetten tegen elk nieuw project. Het blijft voor hen fundamenteel dat de oorspronkelijke doelstelling zo correct mogelijk wordt nageleefd.

Het tweede element betreft de betaalbare formule. Deskundigen en schoolbesturen waarschuwen dat de DBFM-formule duur zou kunnen uitvallen voor de scholen. De DBFM-toelage bedraagt voor basisonderwijs 70 procent, voor secundair en andere projec-

ten 60 procent. De 30 of 40 procent die overblijven, moeten echter betaald worden met de werkingstoeelagen. Hij heeft er in het verleden reeds op gewezen dat indien men boven een bepaald percentage van om en bij de 25, 30 of 35 procent – met inbegrip van het klein onderhoud – uitkomt, een kritische drempel voor de werkingsmiddelen, en dus de dagdagelijkse leefbaarheid van de scholen, overschrijdt. Het is daarom voor de scholen essentieel dat men tijdig de beschikbaarheidsvergoeding kent. Hij vraagt op welk moment van de procedure men het juiste bedrag van deze vergoeding zal kennen. Dit impliceert bovendien dat de scholen voldoende financieel en juridisch worden bijgestaan in hun onderhandelingen over de individuele contracten. Niet elk schoolbestuur beschikt over de expertise terzake.

Het derde element dat de heer De Meyer aanhaalde, gaat over de kwaliteitsvolle en functionele schoolgebouwen. De spreker kent uit eigen ervaring, maar verneemt ook uit de onderwijssector, de bekommernis van schooldirecties om voldoende betrokken te worden bij het planningsproces van de architecten. Het moet hún school zijn waarbij er een identificatie is met het project. Ook de heer De Meyer vraagt in dit kader op zijn beurt wat er gebeurt met die situaties waar reeds een architect werd aangesteld. Het zou voor de scholen een voordeel zijn indien hun architect mits een vastgestelde vergoeding toegevoegd zou worden aan het team dat het project uitwerkt. Hij vergelijkt dit met de bouw van een huis via de formule ‘sleutel op de deur’.

Naast deze drie fundamentele bemerkingen heeft de heer De Meyer een reeks concrete vragen.

Ten eerste vraagt hij naar de kosten-batenanalyse waar ook de SERV in zijn advies naar verwijst. Is die gemaakt of niet?

Vervolgens vraagt hij wat het voordeel is om te werken met één vennootschap. Een alternatief zou kunnen zijn dat er per provincie gewerkt wordt met een vennootschap. Er is een schaalvoordeel voor één vennootschap, maar een andere formule kan eventueel soepeler zijn.

Een derde vraag betreft de opmaak van het lastenboek voor de vennootschap. Hoe ver staat dit en wat is de concrete timing?

Vervolgens vraagt hij wanneer men concreet zal kunnen starten met de bouw zelf van de schoolgebouwen en wanneer de eerste schoolgebouwen zullen klaar

zijn. Hij veronderstelt dat dit nog tijdens de huidige legislatuur zal gebeuren.

De heer De Meyer wenst te weten hoe de spreiding van de reeds geselecteerde projecten is over de diverse onderwijsvormen, -netten en provincies. De selectiecommissie heeft nog geen decretale basis, maar is van start gegaan om het te laten vooruitgaan. Daarom is het zinvol te weten wat de selectiecommissie reeds heeft gedaan.

Een andere vraag die de spreker stelt, handelt over de infrastructuur van het DKO. Hij vraagt wat de visie van de minister is terzake. Op welke wijze kan men dit op langere termijn oplossen?

Vervolgens verwijst de heer De Meyer naar het advies van de VLOR waarin deze opmerkt dat AGIO'n beter een extern verzelfstandigd agentschap (EVA) wordt. Zijn fractie onderschrijft dit standpunt.

Ten slotte werpt de heer De Meyer op dat er ook rekening zou moeten gehouden worden met de scholengemeenschappen. Hij vraagt in welke mate men bij de scholenbouw kan voorzien in specifieke infrastructuur voor de scholengemeenschap, zoals een lokaal voor de zorgcoördinator, voor de coördinerend directeur, een gemeenschappelijk secretariaat en een vergaderlokaal.

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt dat niemand tegen een inhaaloperatie kan zijn. Niet alleen omdat er een lange wachtlijst is, maar evenzeer omdat het welbevinden afhankelijk is van de omgeving waarin men, ook als leerling, functioneert.

De spreker merkt op dat het oude financieringssysteem niet alleen naast de alternatieve financiering blijft bestaan, maar ook extra middelen krijgt. Er is dus een gelijktijdige inhaalbeweging via de twee systemen. Hij is het daarom niet eens met de heer De Meyer die middels de alternatieve financiering prioriteit wil geven aan de wachtlijsten uit het oude systeem. Er zijn immers ook projecten die reeds op de wachtlijst stonden en via het nieuwe systeem andere mogelijkheden zien. Het is aan de selectiecommissie om daarover dan in alle wijsheid te oordelen. Hij vraagt hoe de minister hiertegenover staat.

De heer Van Baelen wijst erop dat de Vlaamse overheid met de gemeenschapswaarborgen een belangrijk engagement aangaat. Hij hoopt dat er niet al te veel knelpunten zullen opduiken wanneer de DBFM-operatie concreet op het veld vorm zal krijgen. Daar leeft

heel wat ongerustheid ondanks de betrokkenheid van de onderwijskoepels. Niet alle inrichtende machten of directeurs hebben een directe lijn met hun koepels voor meer informatie.

Hij merkt vervolgens op dat er gekozen wordt voor één vennootschap die een monopoliepositie krijgt en via een onderhandelingsprocedure wordt geselecteerd. Hij vraagt op welk moment duidelijk zal zijn over welke projecten het gaat en welke middelen beschikbaar zullen zijn. Een vennootschap heeft die informatie nodig om een prijs te bepalen.

Het systeem voorziet dat de keuze voor een vennootschap beperkt is tot de bank- en verzekeringssector. De heer Van Baelen stelt dat deze sectoren niet vertrouwd zijn met de bouwsector. Het zijn immers anderen, namelijk de aannemersbedrijven, die de projecten zullen uitvoeren. Het zal voor de overheid daardoor niet duidelijk zijn hoe men op het terrein de inzet van de aannemerswereld zal maximaliseren. De overheid geeft in principe 100 percent waarborg: zowel aan de kapitaalverstreckers, als aan het onderwijsveld via de beschikbaarheidsvergoeding. Dit klinkt goed, maar geeft geen stimulansen vermits onduidelijk is wat er gebeurt als projecten niet goed aflopen, de kwaliteit niet wordt gehaald, of als de beschikbaarheid niet conform de afspraken wordt nagekomen.

De heer Van Baelen vraagt of er bij tussentijdse aanpassingen of bij het ter beschikking stellen van gebouwen een variabele factor is voor de beschikbaarheidsvergoeding. Zo kan bijvoorbeeld het pedagogisch project dat bepalend kan zijn voor de beschikbaarheid voor derden, wijzigen. Moet er dan een nieuwe onderhandelingsprocedure worden opgestart?

Hij vervolgt met de vraag wanneer de inrichtende macht definitief kan beslissen. Artikel 23 vermeldt in die zin 'de principiële beslissing'. Is deze beslissing dan het moment waarop de inrichtende macht gebonden is door het contract of kan dit nog later?

Ook hij merkt op dat niet alle onderwijsvormen betrokken zijn. Het DKO is uitgesloten. Het verbaasde hem dat de CLB's wel mee kunnen doen. De plaatselijke overheden nemen nochtans een belangrijke verantwoordelijkheid op inzake kunstonderwijs.

De heer Van Baelen vraagt hoe het project inzake de investeringen inzake rationeel energiegebruik (REG)

zich verhoudt tot deze operatie. Staan beide naast elkaar of niet?

Met betrekking tot de beschikbaarheidsvergoeding voor het gesubsidieerd onderwijs brengt hij aan dat deze op een indirecte wijze gecorreleerd is met de werkingsmiddelen, waarbij het klein onderhoud dat hierin niet inbegrepen is, daar een effect op heeft.

Hij betreurt dat er geen bepalingen zijn opgenomen voor de situatie waarbij na 30 jaar eigenaarschap de overdracht naar de inrichtende macht kan gebeuren zonder enige verplichting om de activa terug aan te wenden voor onderwijsgebeuren.

Voor wat de participatie betreft op lokaal vlak merkt hij op dat dit voor kleuter- en lager onderwijs van essentieel belang is. Vermits de schoolnabijheid en de afstand met de fysieke woonomgeving van de betrokkenen in deze scholen uitermate belangrijk is, zou de inspraakmogelijkheid optimaal moeten zijn.

De heer Van Baelen vraagt of de voorziene 75 miljoen euro die elk jaar voorbehouden is voor de beschikbaarheidsvergoeding, zal volstaan. De onderhandelingsprocedures zullen dit duidelijk moeten maken.

Tot slot verwijst hij naar een opmerking van het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten (OVSG) waarbij die stelt dat vanuit de totale beleidsopdracht van steden en gemeenten, het DBFM-verhaal combineerbaar zou moeten zijn met andere PPS-constructies, zoals in het kader van grote projecten waar de onderwijsinfrastructuur slechts één element vormt. Eenzelfde situatie kan zich trouwens voordoen bij het gesubsidieerd onderwijs. Hij vraagt of die mogelijkheid is voorzien.

De heer *Robert Voorhamme* verklaart dat er een historische investeringsnood is ontstaan die men, in tegenstelling tot de heer De Meyer, niet in enge zin mag bekijken: enerzijds omdat de oude financiering blijft doorlopen én wordt versterkt, en anderzijds omdat er 1 miljard euro via de DBFM-operatie wordt bijgehaald. Dit creëert volgens hem een momentum. Door de slechte toestand van de schoolgebouwen en de beperkte middelen van DIGO was er een schroomvolle houding bij de inrichtende machten t.a.v. de dossiers die men indiende. Het verleden werd daardoor vooral gekenmerkt door een beleid dat vooral gekenmerkt werd door renovatie: het in stand houden van de infrastructuur om tegemoet te komen aan de opmerkingen die in de doorlichtingsverslagen van de onderwijsinspectie waren opgenomen.

Met de goedkeuring van het ontwerp van decreet zal men een apart momentum kennen waarbij men als gevolg van de grotere hefboom die voorhanden is, moet pleiten voor het prioriteit geven aan een andere vorm van dossiers vermits dit beleidsmatig andere interessante oplossingen biedt. Men moet zich dus behoeden voor een behoudsgezinde reflex – meer bepaald in de selectiecommissie – waarbij men eerst zou opteren voor de historische dossiers. Dit zou volgens de spreker een gemiste kans zijn.

Zijn fractie is zeer tevreden met de aandacht die men wil geven aan de kwaliteit, de architectuur en het concept van de schoolgebouwen. Vermits men in het verleden daar zeer weinig ruimte toe had, is het lang geleden dat men deze benadering kon hanteren. De heer Voorhamme is ervan overtuigd dat nieuwe onderwijsvormen waarmee in het veld reeds geëxperimenteerd wordt, niet mogelijk zijn als de infrastructuur daaraan niet wordt aangepast.

Hij verwijst daarbij naar de fysische normen die van toepassing zullen zijn, nl. die bepaald werden door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 februari 1992. Hij vraagt of dit besluit niet verhindert om architecturaal vernieuwend te kunnen denken. Deze fysische normen laten bepaalde zaken niet toe. Als men rekening wil houden met de scholengemeenschappen, met het concept van de Brede School of met een verdere invulling van het concept 'schoolopdracht', heeft dit gevolgen voor de opzet van de schoolinfrastructuur. Hij vreest dat men door de toepassing van het vermelde besluit met deze ontwikkelingen onvoldoende rekening kan houden. Hij is er zich tegelijkertijd van bewust dat er geen proliferatie van bijkomende fantasieën mag ontstaan die maken dat de bijkomende middelen daaraan worden opgebruikt i.p.v. aan werkelijke noden.

Voor wat het financiële luik betreft, is de heer Voorhamme van mening dat de DBFM-formule meer zal kosten. Dit is logisch vermits een vennootschap die hierin wil instappen, winst wil maken. Tegelijkertijd moet men zich afvragen wat het alternatief is, nl. minder nieuwe schoolgebouwen, maar ook minder energiebesparingen. De investeringen in nieuwe schoolgebouwen of voor fundamentele ingrepen zullen automatisch een gevolg hebben voor de energiefactuur van de school en dus voor de werkingsmiddelen van de school. Hij rekent erop dat er door de manier waarop de DBFM-formule zal werken, heel wat oplossingen zullen worden aangereikt. Bovendien zal de versnellingsoperatie volgens hem ook leiden tot een besparing op de kleine onderhoudsuitgaven.

Naast de fysische normen, hanteert men ook de financiële normen zoals die werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 februari 1992. Dit betekent dat men een maximale prijs hanteert. Hij vraagt of men door de toepassing van dit besluit voldoende rekening kan houden met de verschillen in de bouwkosten die men heeft naargelang de regio. Er is een factor die maakt dat de bouwkost in een grootstedelijke omgeving hoger is dan in landelijk gebied. Vermits men met één vennootschap voor gans Vlaanderen werkt, hoopt hij dat dit uitgevlakt wordt. De selectiecommissie houdt hier echter geen rekening mee waardoor men niet vertrekt van een gelijke basis voor de opmaak van de ramingen.

De heer Voorhamme werpt op dat de DBFM-formule ook impliciete gevolgen heeft voor het beleid. Zo kan de verhuur aan derden, wat een inkomstenbron is voor de vennootschap, gevolgen hebben voor het lokaal beleid. Dit lokaal beleid kan ervoor kiezen om schoolgebouwen aan niet marktconforme voorwaarden ter beschikking te stellen van sportclubs, verenigingen enzovoort. Hij vraagt in welke mate dit doorkruist kan worden door de DBFM-formule.

Hij vervolgt dat individuele scholen ook behoeften hebben op microniveau. In die zin ontstaan er met de nieuwe formule andere mogelijkheden. Zo zou binnen een onderwijsnet een globalere reorganisatie kunnen plaatsvinden als gevolg van een cruciale infrastructurele ingreep, of zelfs over de netten heen waarbij men infrastructuur kan aanbieden aan meerdere netten. Deze nieuwe tendensen kunnen met deze nieuwe formule mogelijk worden gemaakt.

Een laatste opmerking van de heer Voorhamme betreft de onderhandelingsprocedure met een aantal vennootschappen. Hij vraagt of de mogelijkheid bestaat dat dit concept ruimer zal worden gezien dan de voorziene 1 miljard euro.

Mevrouw *Monica Van Kerrebroeck* uit haar tevredenheid over het ontwerp van decreet. DIGO heeft zijn werkzaamheden in het verleden zeer goed gedaan. Zij hoopt dat AGION het even goed of eventueel nog beter zal doen. Zij steunt de vraag van de heer De Meyer om AGION als EVA te catalogeren vermits daarmee de betrokkenheid van de inrichtende machten kan worden vergroot. Dit komt het nieuwe voorliggende concept ten goede.

Ook zij betreurt vervolgens dat de DKO-sector niet opgenomen is in de doelgroep van de DBFM-formule.

Voor wat de fysische normen betreft, sluit mevrouw Van Kerrebroeck zich aan bij de heer Voorhamme. Enerzijds wil men een moderne, flexibele, aangepaste schoolinfrastructuur, maar anderzijds zal dit als gevolg van de beschikbare m² die het desbetreffende besluit voorschrijft, niet mogelijk zijn. Er zou anders geen commissie van deskundigen zijn die de afwijkingen jaarlijks moet beoordelen omdat men de fysische normen wil overschrijden.

Zij is het ermee eens dat concepten als de Brede School en de scholengemeenschap de noodzakelijke m² zullen verhogen. Zij wijst er evenwel op dat indien de nota 'Leerzorg' van de minister werkelijkheid wordt, het aantal beschikbare m² helemaal niet meer zullen volstaan. Deze nota zou bij het project in het achterhoofd moeten gehouden worden.

Mevrouw Van Kerrebroeck staat positief t.o.v. de inhaalbeweging, maar raadt aan om de wachtlijst grondig te onderzoeken. Dan zal men volgens haar heel wat dubbels ontdekken. Heel wat scholen hebben in het verleden een renovatiedossier ingediend en hebben in een sfeer van euforie over de nieuwe DBFM-operatie een nieuw project ingediend. Zij is van mening dat een aantal scholen in die sfeer te vlug een dossier hebben ingediend dat nog niet volgroeid is. Scholen deden dit om er bij te zijn en eventueel in aanmerking te komen.

Zij wijst er in dit kader vervolgens op dat nog niet zeker is of het totaal aantal projecten zoals de minister heeft vernoemd, daadwerkelijk doorgang zal vinden. Ook over die projecten die reeds aanvaard zijn, bestaat nog onzekerheid. De inrichtende machten kennen het prijskaartje nog niet en dat zal bepalend zijn om al dan niet in te stappen. Zij vreest dat een aantal projecten trouwens te megalomaan zijn opgevat.

Mevrouw Van Kerrebroeck hoopt tot slot dat de operatie vlug daadwerkelijk kan worden opgestart. Zij wijst erop dat er nog heel wat werk te verrichten valt en waarschuwt dat men de onderwijssector geen onmogelijke verwachtingen mag voorhouden.

Antwoord van de minister

De *minister* gaat op de eerste plaats in op de opmerkingen inzake de juridische aspecten en de rol van het parlement. Hij antwoordt dat er misverstanden bestaan omtrent het opvolgen van het advies van de Raad van State. In artikel 12 van het voorontwerp van decreet staat nog vermeld dat de selectie-

commissie de bevoegdheid heeft een voorstel uit te werken van toe te passen algemene criteria voor de selectie van schoolbouwprojecten in het kader van het DBFM-programma. De Raad van State was van mening dat deze bevoegdheidsdelegatie aan de selectiecommissie m.b.t. de selectiecriteria diende te worden bijgestuurd. Daarom werd dit geschrapt uit het ontwerp van decreet. In het ontwerp van decreet werden de selectiecriteria in artikel 13 verwoord. In de memorie van toelichting werd een omstandige toelichting m.b.t. deze criteria opgenomen.

Door deze aanpassing wordt ook de verhouding tussen de decreetgever enerzijds en de uitvoerende macht anderzijds gerespecteerd en correct toegepast. De decreetgever legt de selectiecriteria vast en belast de uitvoerende macht te onderhandelen met kandidaten om een DBFM-vennootschap tot stand te brengen. Vervolgens werkt deze DBFM-vennootschap op basis van een portefeuille aan projecten die op basis van een advies van een selectiecommissie die een decretale verankering krijgt, wordt vastgelegd.

Met betrekking tot de vragen over hoe de procedure verder zal verlopen, verduidelijkt de minister dat hij ervan uitgaat dat het ontwerp van decreet begin juli door het parlement zal worden goedgekeurd. In de tweede helft van juli zal hij vervolgens het bestek kunnen publiceren op basis waarvan men geïnteresseerde kandidaten zal uitnodigen om een DBFM-vennootschap met de Vlaamse overheid tot stand te brengen. Hij gaat er verder vanuit dat het officiële advies van de selectiecommissie over de portefeuille waar de privépartner aan gehouden zal zijn, eind september zal worden uitgebracht. Hieromtrent is reeds heel wat informeel voorbereid, maar de selectiecommissie kan pas officieel advies geven als zij een decretale opdracht heeft gekregen. De onderhandelingsprocedure situeert zich dan tussen de publicatie van het bestek en de gunning van het contract aan de geselecteerde vennootschap. Daarvoor zal men volgens de minister tussen de zes en negen maanden nodig hebben. De uiteindelijke realisatie van de projecten vergt in totaal dan vier à vijf jaar. Hij licht verder toe dat er in principe twee onderhandelingsprocedures zijn. Er is de onderhandelingsprocedure met een geïnteresseerde vennootschap én de DBFM-vennootschap zal vervolgens met iedere individuele inrichtende macht onderhandelen.

Hij benadrukt dat vooral de opmaak van het bestek een zeer kritisch moment zal zijn. Dat bestek moet een aantal elementen omvatten die aanzetten tot hoge kwaliteit, energiezuinigheid, maar ook kostenefficiëntie, waarover de overheid een aantal elementen in dit bestek zal opnemen.

Vervolgens gaat de minister in op de vragen en opmerkingen omtrent de kostprijs voor de inrichtende machten enerzijds en de snelheid en betrokkenheid anderzijds. Een algemene, maar zeer belangrijke overweging die tevens de basis vormt van elk handboek economie, is volgens de minister de regel dat tijd geld kost. Als men vandaag beslist dat men over één jaar een huis wil hebben, dan kost dat meer dan dat men vandaag beslist om over 10 jaar dat huis te hebben, zelfs indien de bouwrijzen niet zouden evolueren. Iets snel willen hebben, kost dus geld. Voor de toepassing van deze fundamentele regel op voorliggend dossier, is er nog een tussenstap te maken in de redenering. Indien een overheid beslist snel te gaan, maar dit doet mits toepassing van een specifieke financieringstechniek, dan zal die techniek extra geld kosten.

Als men een dossier indient bij DIGO/AGION dat leidt tot het uitbetalen van subsidies, wordt de financiële last van die subsidiëring een onderdeel van de algemene financieringslast van de Vlaamse begroting waardoor het de belastingbetaler is die dit uiteindelijk betaalt. Indien DIGO/AGION een subsidie geeft van één euro aan een inrichtende macht, is er een financiële opportuniteitskost. Ofwel is er daardoor geen overschot ofwel creëert men een extra tekort met leninglast van één euro. De opportuniteitskost wordt uiteindelijk opgenomen in de globale opportuniteitskost van het Vlaamse budget.

In de DBFM-constructie doet men een andere operatie: men leent op de private markt via een DBFM-vennootschap die dit verrekent via de beschikbaarheidsvergoeding die bij de inrichtende macht terechtkomt. Die inrichtende macht kan daarvan een groot stuk, nl. 60, 70 of 100 percent terugkrijgen van de Vlaamse overheid. De financieringslast zit daarmee voor een stuk in de beschikbaarheidsvergoeding die ten laste valt van de inrichtende macht als de subsidiëring geen 100 percent is, i.c. voor de sector van het gesubsidieerd onderwijs. Naast het mechanisme van de tijdsvoorkeur, wordt een budget buiten de Vlaamse begroting gemobiliseerd dat een financieringslast heeft, dat zijn weerslag krijgt via de beschikbaarheidsvergoeding waardoor het gesubsidieerd onderwijs dit gedeeltelijk zelf moet dragen. Een hogere kostprijs is volgens de minister onvermijdelijk als men kiest voor een alternatieve financiering.

Naast de tijdsvoorkeur staan hier ook een aantal elementen tegenover die de kost zullen drukken en gericht zijn op een grotere doelmatigheid. Op de eer-

ste plaats zal de particuliere vennootschap via een gunning die moet beantwoorden aan de overheidsopdrachten, worden geselecteerd. Daarmee kan men de concurrentie volledig laten spelen. Belangrijk is dat het bestek in die zin zal moeten mikken op doelmatigheid. Uiteindelijk zal men de vennootschap kiezen met de beste prijs/kwaliteitsverhouding. Een belangrijke prikkel voor de vennootschappen is dan om een zo goedkoop mogelijke offerte af te leveren.

In tweede orde zal elke contract tussen de DBFM-vennootschap en de inrichtende macht tot procedures leiden die gebaseerd zijn op concurrentie en de wetgeving inzake overheidsopdrachten. Men kan immers niet om het even welke aannemer kiezen.

Ten derde gaat de minister ervan uit dat zowel het waarborgen van het vreemd vermogen van de vennootschap als van het eigen aandeel van de inrichtende machten moet dienen om de globale kostprijs te drukken. Dat is de essentie van een waarborg: men drukt de kostprijs omdat men risico's vermindert.

Vervolgens is het belangrijk dat men een optie kan nemen op de aandelen van de private partner in de DBFM-vennootschap als de overheid van mening is dat de operatie niet verloopt zoals het hoort. Dit is een belangrijk gegeven omdat het aantoonde dat men niet vastgebonden zit aan de monopoliepositie.

Op de vijfde plaats stelt de minister dat er in het bestek extra incentives zullen worden opgenomen die tot doel hebben zo doelmatig mogelijk te werken.

Tot slot wijst hij erop dat de risicopooling betreffende het eigenaarsonderhoud op zich in globo een kostendrukkende factor zal zijn.

Daarmee komt hij op de opmerkingen en vragen over het betrekken van de huisarchitecten of over aangestelde architecten bij projecten die reeds lopen. De minister verduidelijkt met betrekking tot de huisarchitecten dat men niet de nadruk kan leggen op een vermindering van de kosten en tegelijkertijd laks zou optreden tegenover de betrokkenheid van eigen architecten. Men kan niet enerzijds de wetgeving op de overheidsopdrachten toepassen en anderzijds het gebruik van architecten vrij laten. Dit zou een tegenstrijdigheid zijn.

De minister weet niet over hoeveel projecten het gaat waar reeds een architect zou voor zijn aangeduid én die reeds tijdens de informele procedure die inmiddels

werd opgestart, zouden zijn ingediend. Het zou dan ook kunnen zijn dat dit probleem een beetje overroepen is. Niettegenstaande dit kan verwezen worden naar het wettelijke kader. De commissie voor de overheidsopdrachten – aan wie hij in een vroeg stadium de plannen voor advies heeft voorgelegd – heeft duidelijk gesteld dat de opdrachten die gegund zullen worden door de DBFM-vennootschap, dus o.a. het ontwerp, via de wetgeving overheidsopdrachten zal dienen te gebeuren.

Wanneer een architect reeds door de inrichtende macht is aangesteld overeenkomstig de wetgeving overheidsopdrachten, dan zou de ontwerper in principe eventueel overgenomen kunnen worden door de vennootschap. Als de architecten niet werden aangesteld via wetgeving overheidsopdrachten, dan zouden ze eventueel nog een adviseursfunctie kunnen vervullen ten aanzien van de inrichtende macht. Tevens kunnen zij nog altijd meedoen aan de biedingsronde voor het specifieke project.

Voor wat de vragen over de keuze voor één vennootschap betreft, antwoordt de minister dat hierover grondig werd nagedacht. De voordelen van één vennootschap zijn de schaafeffecten, concentratie van expertise en de overzichtelijkheid van de relatie tussen de overheid en de vennootschap.

Een andere fundamentele vraag betrof in welke mate men nieuwe projecten moest toelaten, dan wel de bestaande lijst eerst moest realiseren. Vooraf wil de minister onderlijnen dat eender welke beleidsmaker in eender welk beleidsdomein voorzichtig moet zijn vooraleer hij of zij het verminderen van een wachtlijst als indicator van goed beleid benoemt. Dit geeft dikwijls aanleiding tot perverse effecten. Men moet daarmee opletten omdat men dan insinuaties en vragen krijgt over wat de wachtlijsten creëert of wat in de wachtlijsten zit, maar ook omdat men een hond dreigt te worden die achter zijn eigen staart loopt. Bovendien kan men nooit een loutere vermindering van een wachtlijst als doelstelling geven.

Dit betekent voor de minister evenwel niet dat belangrijke dossiers die al lang op de wachtlijst staan, niet sneller zouden moeten worden uitgevoerd. Dit gegeven is opgenomen in de criteria. In die zin is hij het eens met de heer De Meyer die stelde dat het verminderen van de wachtlijst een erg belangrijke doelstelling is. Daartegenover staat dat de minister nooit zal stellen dat hij de wachtlijst met x-percent zal verminderen of zal halveren. Hij zal zich daar niet toe

engageren omdat het voor een overheid niet verstandig is dat te doen.

Als men de lijst van projecten bekijkt die reeds door de informele selectiecommissie werd opgesteld, dan is het effect op de bestaande AGION-wachlijst ongeveer 324 miljoen euro, wat staat voor éénderde van het totaal. De minister wil niet oordelen of dit veel of weinig is, maar stelt wel dat dit een belangrijk resultaat is. Men kan hieruit afleiden dat de lijst heel wat nieuwe projecten bevat, waarbij het evenwel niet duidelijk is of het volledige nieuwe projecten zijn, dan wel een nieuwe versie van een bestaand dossier. Bovendien is het niet duidelijk of men alle nieuwe projecten zal handhaven op het moment dat men de beschikbaarheidsvergoeding zal kennen.

Om deze redenen is het belangrijk dat men de twee systemen aanhoudt: enerzijds het bestaande systeem waarvoor hij significant bijkomende middelen heeft gecreëerd, en anderzijds de creatie van het DBFM-verhaal. Dit biedt de beste garantie om de bestaande lijst af te bouwen, maar ook om nieuwe ambitieuze projecten op te starten die anders niet mogelijk waren. Het biedt de mogelijkheid een aantal zaken in gang te zetten die men niet decretaal moet voorzien: men kan op een frisse manier de bouw dossiers gaan bekijken, zowel naar pedagogische elementen toe als naar bijvoorbeeld een mogelijke samenwerking binnen het net of over de netten heen enzovoort. Dit vormt kwalitatief een belangrijk argument voor deze benadering. In die zin is de rol van de Vlaamse Bouwmeester niet onbelangrijk.

De minister besluit dat hij de opmerking van de heer De Meyer wil meenemen, maar hij wil zich anderzijds niet laten opsluiten in doelstellingen omtrent wachlijsten omdat dit niet zinvol is. Hij benadrukt nogmaals dat men op twee benen loopt: het reguliere en het nieuwe financieringssysteem omdat men enerzijds juist de doelstelling omtrent de wachlijsten heeft, maar anderzijds ook omdat de vernieuwende dynamiek ook belangrijk is.

Op de vraag over de voorziene 75 miljoen euro antwoordt de minister dat dit wel degelijk een plafond is. Indien dit bedrag niet volstaat, zal hij onder het miljard moeten gaan. Hoe groot uiteindelijk de portefeuille zal zijn, hangt af van de financieringsvoorwaarden e.d.

De bezorgdheid of de expertise bij de inrichtende macht voldoende sterk zal zijn, is volgens de minis-

ter volledig terecht. Er is in ieder geval het modelcontract dat zal worden aangereikt. Bovendien zijn de onderwijsnetten vandaag reeds goed aan het werk om naar hun inrichtende machten en schoolbesturen toe de expertise te versterken.

Diverse leden betreurden dat het DKO en het hoger onderwijs niet weerhouden zijn voor het nieuwe financieringssysteem. De minister reageert daarop dat de middelen niet eindeloos zijn, wat leidt tot keuzes. Dit is grondig gemotiveerd in de memorie van toelichting om te vermijden dat iemand zich zou beroepen op het gelijkheidsbeginsel. Die argumenten zijn gebaseerd op de schaarste aan middelen, de mogelijkheid van wederzijdse synergie via die sectoren die wel opgenomen zijn, en het feit dat de inhaaloperatie zal leiden tot meer ruimte voor het reguliere systeem en dus ook voor het DKO. Het hoger onderwijs wordt dan weer uitgesloten omdat men een bepaalde beleidskeuze maakt.

De minister antwoordt positief op de suggestie om AGION een EVA-structuur te geven. Hijzelf vindt dit geen probleem en zal dit binnen de Vlaamse Regering bekijken.

De vraag van mevrouw Michiels waarom artikel 6 van het voorontwerp gedeeltelijk geschrapt werd, beantwoordt de minister als volgt. Ingevolge de opmerking van de Raad van State dat de decreetgever de federale regels inzake de wetgeving overheidsopdrachten niet kan hernemen noch uitbreiden, werd artikel 6, derde lid, geschrapt. In de memorie van toelichting bij artikel 6 werd een passus ingevoegd dat, conform het advies van de Commissie voor Overheidsopdrachten, de wetgeving overheidsopdrachten zal worden toegepast door de DBFM-vennootschap.

Op de vraag van de heer Van Baelen wanneer de inrichtende macht definitief gebonden is, antwoordt de minister dat dit moment moet worden vastgelegd in de onderhandelingen met de private kandidaat-vennootschappen. Desnoods zal hierover een uitvoeringsbesluit worden genomen.

Voor wat diens vraag omtrent de verhouding met het project Rationeel Energiegebruik betreft, verduidelijkt de minister dat het ene het andere niet uitsluit. Elk schoolbestuur of inrichtende macht kan instappen in het REG-verhaal.

De eigendomsverhouding van 30 jaar is klassiek in de onderwijstraditie. Hierover zou volgens de minis-

ter een breed debat kunnen worden gevoerd, maar hij heeft beslist om dit debat niet te voeren in het kader van voorliggend dossier vermits hij hiermee vooruit wil gaan.

De minister vindt de participatie van de schoolbesturen erg belangrijk, maar hij heeft er niet voor geopteerd om bijkomende regels op te leggen. Hij gaat ervan uit dat de geldende participatieregels belangrijk zijn.

De minister gaat vervolgens in op de opmerkingen omtrent de fysische en financiële normen die zullen worden gehanteerd. De reguliere financiering is gebaseerd op een aantal maximale normen die te maken hebben met de beheersing van het budget. De financiële normen definiëren een maximale bouwkost. Binnen dat keurslijf is het aan de inrichtende macht om als bouwheer de lokale onderwijsbehoefte te realiseren. Het nieuwe financieringssysteem gaat uit van dezelfde financiële normen. Hij wijst erop dat men er in het vrij onderwijs in slaagt te bouwen met gemiddeld 90 percent van de financiële normen. Indien er om kwaliteitsredenen duurder gebouwd moet worden, is er bijgevolg nog ruimte. De financiële normen verhinderen dus niet om kwalitatief te vernieuwen.

De fysische normen hebben betrekking op het aantal m² in functie tot het aantal leerlingen, het onderwijsniveau enzovoort. De minister is van mening dat de afwijkingsprocedure die vandaag bestaat, volstaat. Afwijkingen kunnen toegestaan worden door een commissie van deskundigen. Jaarlijks zijn er in totaal een veertigtal afwijkingen die op basis van een gemotiveerd advies van deze commissie worden goedgekeurd. Die afwijkingsprocedure blijft bestaan in de DBFM-formule.

De minister vervolgt dat de verhuur aan derden onderwerp zal uitmaken van de onderhandelingen tussen de vennootschap en de inrichtende macht.

Als antwoord op de vragen over de waarborgregeling preciseert de minister de regeling. Het toekennen van de waarborgen op het vreemd vermogen van de vennootschap en op het eigen aandeel van de beschikbaarheidsvergoedingen gebeurt vanuit het oogpunt om de financieringskost van de operatie voor de Vlaamse begroting zo laag mogelijk te houden. In de onderhandelingsprocedure zullen de businessplannen van de inschrijvers tegenover elkaar worden afgewogen. De financieringskost van deze plannen zal worden opgevraagd met én zonder overheidswaarborg.

De evaluatie van de plannen zal dus gebeuren onafhankelijk van de toekenning van de waarborg.

Conform de PPP-guidelines van Eurostat zal de vennootschap eigen risico's moeten blijven nemen, waarvan bijgevolg de inrichtende machten verlost zijn. Het gaat daarbij om het bouwrisico, zoals de naleving van de opleveringsdatum van de werken of het op zich nemen van het risico voor meerwerken, en het beschikbaarheidsrisico, met name goed onderhouden scholen ter beschikking stellen van inrichtende macht. In de kaderovereenkomst met de vennootschap zal de niet naleving van deze verantwoordelijkheden van de vennootschap bestraft worden met de niet-betaling van de beschikbaarheidsvergoedingen alsook met boete-clausules. Dit wordt opgelegd door de PPP-guidelines van Eurostat.

Als een inrichtende macht beslist om een project terug te trekken, gaat de minister ervan uit dat de selectiecommissie met het oog daarop een reservelijst aanhoudt.

Tot slot wil hij niet vooruitlopen op de suggestie van de heer Voorhamme om dit concept ruimer toe te passen. Alhoewel hij ervan overtuigd is dat dit een vernieuwend concept is, wil hij wat voorligt, eerst in gang zetten en kijken hoe dit loopt. Bovendien is het moeilijk vooruit te kijken op de financiële toestand van de Vlaamse Gemeenschap binnen vijf of tien jaar.

Replieken

De heer *Jos De Meyer* noteert vooreerst de uitspraak van de minister dat AGION voor hem als EVA zou kunnen functioneren.

Voor wat zijn pleidooi voor de huisarchitect betreft, kunnen volgens de spreker voorafgaandelijk duidelijke afspraken worden gemaakt met de vennootschap. Dit hoeft dan noch voor het schoolbestuur, noch voor de vennootschap meer te kosten. Het is een kwestie van onderhandelen en afspraken maken.

De *minister* reageert dat dit niets te maken heeft met het eens of oneens zijn, vermits de wetgeving op de overheidsopdrachten hierop van toepassing is. Scholen, ook vrije scholen, zijn daaraan onderworpen.

De heer *De Meyer* repliceert dat de minister zelf de opening gemaakt heeft naar een mogelijke adviesfunctie voor de huisarchitect. Hij vreest dat voor de prijs van dat advies de vrije markt zal gaan spelen.

Men zou daaromtrent forfaitaire bedragen kunnen afspreken zodat op dat vlak geen misbruiken kunnen ontstaan. Aan de andere kant herhaalt hij dat er bij reeds opgestarte projecten architecten zijn betrokken. Die hebben bepaalde rechten en recht op een vergoeding. Hij vraagt dat deze specifieke problemen eerst verder zouden worden onderzocht.

De *minister* benadrukt dat hij oog heeft voor deze specifieke problematiek. Hij wil die zaken pragmatisch oplossen. Men kan niet verwachten dat de DBFM-vennootschap de wet op de overheidsopdrachten zou overtreden. Hij is niet te weten kunnen komen hoe groot dat probleem is. Daarom wil hij in het proces stappen, op het terrein de problemen detecteren en ze dan pragmatisch oplossen.

Een derde element waar de heer *De Meyer* wil bij stilstaan, betreft de wachtlijsten. Hij was verrast te vernemen dat één derde van de wachtlijst met deze alternatieve financiering wordt opgelost. Hij is er zich van bewust dat een aantal nieuwe projecten oude projecten van gisteren zullen zijn die opnieuw werden ingediend.

Hij wil geen pleidooi houden voor een carcan zoals sommige leden uit zijn woorden hebben afgeleid, maar refereert naar het antwoord van de minister op een vraag om uitleg over deze problematiek die hij stelde op 14 maart 2006. De minister antwoordde toen het volgende: “U vroeg of we daarmee de wachtlijsten aanzienlijk zullen kunnen reduceren. Ik denk dat ik daar bevestigend op kan antwoorden, hoewel ik u vandaag geen definitief cijfer kan geven over de verhouding tussen wat we door middel van DBFM zullen realiseren en het daardoor rechtstreeks reduceren van de wachtlijst. Dat zullen we kunnen becijferen als de selectie definitief is en de nog door ons op te richten vennootschap van start is gegaan. Op basis van wat ik hoor van de selectiecommissie, denk ik wel dat heel wat projecten op de wachtlijst voor de klassieke benadering zullen worden geselecteerd voor die nieuwe benadering. Voor het merendeel van de projecten voor de nieuwe benadering zal dit het geval zijn. Dit moet u en de scholen die u vragen stellen, geruststellen.” Dit zegt volgens hem voldoende.

De heer *Robert Voorhamme* reageert daarop dat dit debat over de wachtlijsten oneigenlijk dreigt te worden. Hij wil nogmaals benadrukken dat het een gemiste kans zou zijn indien men de wachtlijst bij AGION exclusief met de nieuwe financiering zou oplossen. Momenteel worden er heel wat nieuwe pro-

jecten ingediend, terwijl iedereen weet hoe het leerlingenbestand evolueert. Het afgeleide effect van nieuwe projecten zal zijn dat het volume van de wachtlijst zal afnemen.

De heer *De Meyer* formuleert daarop zijn bezorgdheid, nl. eerst de echte problemen oplossen, dan het nuttige en vervolgens het wenselijke. De manier waarop de heer Voorhamme het nieuwe systeem verdedigt, doet bij de heer De Meyer een argwaan ontstaan. Hij is namelijk bevreesd dat bepaalde projecten uit de grote steden die nog niet op de wachtlijst staan, plots voorrang zullen krijgen. Hij hoopt dat de middelen rechtvaardig zullen verdeeld worden.

Daarop repliceert de *minister* dat zijn reactie op de heer De Meyer te maken heeft met politieke communicatie. De vraag die men zich moet stellen, is hoe men met de mensen in het onderwijsveld en de publieke opinie over dit nieuwe verhaal moet communiceren. Hij raadt iedereen af uitspraken te doen die gebaseerd zijn op een indicator voor het verminderen van wachtlijsten. Vermits men wachtlijsten niet in de hand heeft, zou het riskant zijn daarover uitspraken te doen, mede omdat het een onbetrouwbare parameter van beleid is met eindeloze financiële consequenties tot gevolg.

De garantie om ervoor te zorgen dat eerst de echte problemen, dan het nuttige en vervolgens het wenselijke worden aangepakt, wordt volgens hem geleverd door de samenstelling van de selectiecommissie. Die commissie vertegenwoordigt de onderwijsnetten. Bovendien zullen de projecten verdeeld worden in functie van de representativiteit van de onderwijsnetten. Vermits de verhouding tussen OVSG, POV, GO en vrij gesubsidieerd onderwijs vast ligt, is de argwaan van de heer De Meyer onterecht. Het zou wel kunnen dat men binnen eender welk onderwijsnet voorrang zou beginnen geven aan de stedelijke omgeving of het platteland, maar dit zou hem erg verbazen. Deze onderwijsactoren die nauw betrokken zijn, hebben dus een verantwoordelijkheid.

Hij deelt het standpunt van bepaalde leden die erop wezen dat het DBFM-verhaal een nieuwe dynamiek kan ontwikkelen die men in het bestaande systeem niet had. Misschien werden de ambities in het klassieke systeem ingehouden en krijgt men nu meer ambitieuze projecten.

De essentie is dat men een nieuwe financieringstechniek gebruikt waarmee men buiten de grenzen

van de Vlaamse overheid kijkt en tegelijkertijd het middenveld zeer nauw betreft. Dit laatste was voor de minister essentieel bij de opzet van het project. Vermits de manier waarop het middenveld betrokken wordt, voor hen nieuw is, heeft men zich daarin moeten 'zetten'. Hij heeft kunnen vaststellen dat de informele werkzaamheden zoals tot op heden toegepast, heel goed zijn verlopen.

De heer *De Meyer* is het eens met de benadering van de minister waarbij eerst het noodzakelijke, dan het nuttige en vervolgens het wenselijke aan bod zal komen.

Mevrouw *Monica Van Kerrebroeck* wil haar grote bezorgdheid laten blijken voor de situatie van het basisonderwijs. De tussenkomst van 30 procent blijft heel zwaar voor heel wat basisscholen. Zij gelooft niet dat basisscholen zelfs met het nieuwe financieeringsmodel, erin zullen slagen een nieuwbouwproject af te betalen. De enige oplossing bestaat in het verhogen van de werkingstoelagen waar men momenteel mee bezig is, maar wat nog zal moeten blijken.

De *minister* is het eens met mevrouw Van Kerrebroeck. Hij stelt dat men met het nieuwe project de beslissingsmogelijkheid versnelt, wat veronderstelt dat men sneller de capaciteit heeft om ze te nemen. De ondersteuning van die capaciteit om zelf sneller tussen te komen, heeft betrekking op het Vlaams regeerakkoord waarin staat dat deze regering zeer aanzienlijke verhogingen van de werkingmiddelen wenst door te voeren. Voor het basisonderwijs zal dit neerkomen op een verhoging van gemiddeld meer dan één derde van het bestaande budget.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 tot 4

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK II

DBFM-vennootschap

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 5

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 2

Taken

Artikel 6

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 3

Werking

Artikel 7

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 4

Informatieverplichting

Artikel 8

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 5

Toezicht

Artikel 10

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK III

DBFM-programma

AFDELING 1

Selectiecommissie

Artikelen 11 en 12

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 2

Selectiecriteria

Artikel 13

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 3

Selectie en rangschikking

Artikelen 14 tot 16

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK IV

DFM-toelage

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 17

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 2

Vorm van DBFM-toelage

Artikel 18 tot 21

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 3

Uitbetalende instantie

Artikel 22

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 4

Procedures

Artikelen 23 tot 28

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 5

Informatie

Artikel 29

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING 6

Einde betaling, verrekening en terugvordering

Artikelen 30 tot 32

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK V

Vlaamse Bouwmeester

Artikel 33

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Beroep op reguliere subsidiëring
of reguliere financiering

Artikelen 34 en 35

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFSTUK VII

Einde individueel DBFM-contract

Artikel 36

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK VIII

Waarborg voor de
DBFM-vennootschap

Artikelen 37 en 38

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

IV. Eindstemming

Het ontwerp van decreet betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur wordt unaniem goedgekeurd met 14 stemmen.

De verslaggever,

Jos
DE MEYER

De voorzitter,

Monica
VAN KERREBROECK
